

за главатарѣ Славены, и Славены пакъ служѣли въ редовѣтъ имъ; Славенинѣ бранялъ сѣверната граница на Имперіята до Дунава, а на отсрѣщныя брѣгъ на тѣзи рѣка стоѣло едно голѣмо славенско племе, готово да нападне върху римскыѣ земи. Безъ сумненіе, туй сжъ были Българытѣ, които на много пжти са ошитвахъ съ нападенія на имперскыѣ земи покрай Дунава самы или въ сѣюзъ съ Славенытѣ, какъто ще видимъ по-нататѣкъ.

§ 3. Понятіе за политическото състояніе на придунавскыѣ Славены.

Въ първата часть ный говорихмы и тука понапредъ споменяхмы, че имало Славены, които съ време населявали балканскыя полуостровъ; по числото имъ са умножавало постепенно съ тѣхното тука преселѣніе или, подобрь да кажемъ, разселѣніе, което са продължавало може единъ вѣкъ и половинна. На голѣмы и безредны чѣты излѣзвали отъ днешна Влахія, Молдова и Бессарабія, славенскы поколѣнія, и преминували Дунава за да са съединѣтъ съ своитѣ тамъ едноплеменны братья, туземны славены. И преминуваньето имъ, невѣнъ, ставало повече въ днешна Добруджа, или около Силистра, или пѣкъ въ западныя край по пжтя къмъ Нишъ, дѣто и оставали безпрепятсвенно; само когато зели да преминувать и Емскыѣ гори, сичката Имперія трепнѣла и подигнѣла срѣщу тѣхъ войскыѣ си. — Тѣ были народъ безъ никакво ёще гражданско или политическо устройство, но въ предпріятіята са были смѣли, като че са управяли отъ една господарственна сила. Тѣй, въ 548 г. Славенытѣ вече преминѣли, съ опостошително нападеніе, цѣлъ Илирикъ до сегашна Драча или Дурацо (при адриат. море въ Албанія). Скоро послѣ (550 г.) не въ голѣмо число, до 3000 души преминѣли сво-